

jeg kan derfor henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Behandlingen i forrige Rigsdagssamling. De gik nærmest ud paa, at jeg i det væsentlige kunde slutte mig til Lovforslaget. Dog var der to Bemærkninger, jeg gerne ogsaa i Dag ganske kort vilde fremhæve. Den ene Bemærkning gik ud paa, at jeg vilde ønske, at man, inden man vedtog Lovforslaget endeligt her i Landstinget, blev enig om de Bestemmelser, Rigsdagen skal udarbejde om Statsrevisorernes Valg og Arbejde, i hvert Tilfælde om Udkastet dertil. Det er derfor mit Ønske, at Folketinget, som har bebudet at ville fremkomme med dette Udkast — det staar i Betænkningen i Fjor —, snart vil fremkomme med det, saaledes at vi underhaanden kan blive enige om et Fællesudkast, forinden Lovforslaget behandles færdigt heroppe. Den anden Bemærkning, som Finansministeren ogsaa til Dels tiltraadte i Fjor, gik ud paa, at man skulde lade Lovforslaget blive gældende Lov før det foreslaaede Tidspunkt, altsaa før den nye Grundlov træder i Kraft. Jeg mener ligesom i Fjor, at naar alle Parter er enige om, at Statsrevisionen bør have en udvidet Virksomhed, saa bør man ikke udsætte denne Sag længere end højst nødvendigt, og jeg gaar derfor ud fra, at det Udvalg, jeg vil foreslaa nedsat, og som ogsaa er nødvendigt af Hensyn til det førstnævnte Punkt, vil gaa med til at lade Loven træde i Kraft paa et tidligere Tidspunkt end i Lovforslaget forudsat, altsaa inden den nye Grundlov træder i Kraft. Med disse Ord skal jeg ligesom i Fjor anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

J. Pedersen: Det beroede paa et Uheld, at denne Sag ikke blev behandlet færdig i Samlingen i Fjor. Da Sagen var til Behandling her i Tinget, gik de Udtalelser, der fremkom om den, ud paa, at man sluttede sig til Forslaget i den Skikkelse, det havde faaet i Folketinget. Man nedsatte imidlertid et Udvalg med den Opgave, at det sammen med Folketingsudvalget om samme Sag skulde se at enes om den Rigsdagsbeslutning, der skulde høre til som en Slags Forretningsorden for Statsrevisorerne, idet man mente det rigtigst at opnaa Enighed derom, før man endelig vedtog Lovforslaget. Det var saa Meningen at faa en Sammenkomst i Stand imellem de to Udvalg, og man troede den Gang, at der vilde blive god Lejlighed dertil i Løbet af Sommeren. Det var jo

heller ikke sjældent, at der blev holdt Møder i Sommerens Løb, men Medlemmerne havde en ret fremtrædende Tilbøjelighed til at rejse hjem fra disse Møder, saa snart de kunde, og det hændte ret hyppigt, at naar det ene Tings Møder var færdige, traadte det andet Ting sammen. Det lykkes imidlertid ikke at faa samlet Medlemmerne, saaledes at Udvalgene kunde træde sammen i Fællesskab. Der blev ganske vist gjort Forsøg derpaa, men det mislykkedes. Maaske der i saa Henseende blev gjort en Fejl fra min Side, idet man mente, at jeg som ældste Medlem af Udvalget havde den Pligt at sammenkalde til Møde, og det kan være, at det var en Fejl fra min Side, at jeg ikke i Tide gjorde dette, men hvis man tænker, det skal gaa paa samme Maade i Aar, skal denne Fejl i alt Fald ikke blive gentaget. Jeg anbefaler altsaa Sagen, som den foreligger.

Overfor den Bemærkning, som blev fremsat af den foregaaende ærede Taler, en Tanke, som ogsaa fremsattes i Fjor, nemlig den, at man behøvede jo ikke, saaledes som Forudsætningen er, at vente med at lade dette Lovforslag træde i Kraft, indtil den nye Grundlov træder i Kraft, da det synes at trække noget ud, inden dette sker, kunde det synes at være ganske naturligt, at man, naar man anser Sagen for rigtig og god, vedtager den, og der vil jo ikke være noget i Vejen for, at det kan gøres, før den nye Grundlov træder i Kraft. Men dertil er dog at sige, at det er jo Meningen, at Valget af Statsrevisorer skal foregaa paa anden Maade end hidtil, nemlig efter Forholdstal, og da vilde det maaske dog være rigtigst, at begge Ting var nogenlunde fuldstændigt repræsenterede ved dette Valg. Men Landstinget bliver jo efterhaanden noget defekt — vi mangler foreløbig 4 Medlemmer, og det er jo ikke godt at vide, hvor mange Medlemmer vi kan komme til at mangle, inden disse Valg finder Sted. Jeg henstiller derfor til nærmere Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigst at vente med at lade Loven træde i Kraft, indtil Grundloven træder i Kraft. Jeg er for øvrigt enig med det ærede Medlem i, at vi skal have valgt et Udvalg og et Udvalg af samme Størrelse som Folketingets Udvalg. Naar det er sket, skal vi se at faa Sagen i Gang.

Oluf Jensen: Jeg vil gerne til den sidste ærede Taler (J. Pedersen) sige, at jeg kan ikke indse, at der er noget i Vejen for at lade Loven træde i Kraft,